

– Welcome to a future – your future. Sorry if I will appear naïve to you – you know that I’m young and that I’m only a visitor in your space.

– Sure.

– I’ve been going through the archives, and found quite a lot of information on you – my particular interest was in the time around 2007, when you were in your late twenties. It seems that the “internet”, this early precursor to what I grew up calling the “transpository”, was a particularly important site of activity for you then?

– Yes. Back then, that technology was not quite what it is today. Most of its key features were there: you could share, talk, present, produce, inform. But what was not quite possible yet, if I remember correctly, is the democracy function, in all the aspects we know today. You couldn’t access all knowledge on that internet, nor could you access all knowledge outside of the internet, and you also couldn’t participate in direct democratic decision making. The platforms, fora and voting instances we have today only existed on a mini scale, in the framework of collaborative projects for example.

– But how did socioplanetary decisions get made, then?

...

Denken over de toekomst betekent in deze opvatting dus niet dat je moet kiezen uit miljarden scenario’s maar eerder dat je vertrekt vanuit je eigen huidige gedachten en verlangens. In dit proces zal het niet altijd mogelijk zijn om utopia en distopia van mekaar gescheiden te houden, omdat ze continu moeten worden onderhandeld in relatie tot mekaar. Nadenken over de toekomst als mogelijkheid of potentieel dat onze manieren om na te denken over de praktijk opentrekt in plaats van ze te reduceren tot waarschijnlijkheid en onontkoombaar gevaar, kan zelforganisatie en verantwoordelijkheid aanmoedigen. We zijn onvermijdelijk toeschouwers van toekomstscenario’s – of ze nu apocalyptisch, samenzweerderig, hippie, cyborg, of super-merkgebonden zijn – en we worden daar iedere dag opnieuw mee geconfronteerd. Iedere mens die je tegenkomt, heeft een eigen opvatting over futuriteit. Maar de emancipatie uit de positie van een zuivere consument van andermans toekomst, naar zowel een mee-denken als een kritische en verbeeldingrijke benadering van andere toestanden, kan heel dankbaar zijn om het begrip en de inzet van andermans projecties te relateren aan ideeën, hoop en verlangens die we zelf voorstaan. Dit proces is misschien cruciaal om toestanden in het meervoud te begrijpen. *Misschien* bestaat ook.

Toekomst als technologieën van het zelf, niet enkel technologische toestanden.

Als ik probeer om mij het heden te herinneren, zal ik me er gauw bewust van worden dat ik er niet omheen kan om meteen ook een scenario te construeren voor de toekomst. Dat scenario kan heel speculatief zijn, als een sciencefiction verhaal, vol wilde neologismen en onbekende technologische apparaten, maar het kan ook traag en zorgvuldig gewoven zijn, als een reeks interconnecties die vooruit wijzen naar wat nog niet bestaat. In feite, als ik probeer om me het heden te herinneren, zal ik bijna onvermijdelijk een toekomst voorstellen die onwaarschijnlijk en problematisch is. Als iemand anders met mij meedenkt over zo’n voorstel, hebben we heel veel om over te praten. De momenten van twijfel en onzekerheid die opduiken, leiden ons naar de vraag wat ‘toekomst’ voor ons betekent, hoe we er ons naartoe bewegen, en welke wensen - individueel of gedeeld - we voor ogen houden.

Ik kan een idee over futuriteit hebben in mijn dagelijkse leven, maar het experiment om mij mijn heden te herinneren, laat me toe om mezelf te confronteren en om de manieren te articuleren waarin ik mijn gedachten, taal, praktijk en leven projecteer. In eerste instantie kan dat voelen als een afsluiting of een reductie, maar als je het bekijkt als een spel, kan het transproductief worden. Als je probeert om één enkele wenselijke toekomst te performen, kom je al snel op een dood spoor uit. Maar als je kan wisselen tussen verschillende toestanden, in een geest van ontdekking en spel, kunnen we misschien de grenzen uitzetten van wat we als toekomst kunnen denken.